

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 545

CHƯA PHỤC ĐƯỢC PHIỀN NÃO CHƯA CÓ THÀNH TỰU

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai ngày 07/06/2021.

Tu học Phật pháp là phải điều phục được phiền não tập khí của mình. Phiền não tập khí được điều phục rồi thì chúng ta mới có cơ hội thoát ly sanh tử. Đa phần người thế gian coi Phật pháp như một trò tiêu khiển, hoặc coi Phật pháp là bảo hiểm để mình được bình an mạnh giỏi. Có người nói thờ Phật trong nhà để yêu ma quỷ quái không dám phá phách. Có người nói học Phật pháp là phải vui nhưng đa phần họ chỉ thích cái vui giả tạo. Trong tâm họ còn nguyên “*thất tình*” (*hỉ, nộ, ái, ó, lạc, dục*) mà họ nói là “*tu tốt, mặt sáng trưng!*”. Họ không biết rằng: **Niềm vui chân thật phải xuất phát từ niềm vui nội tâm mà nhà Phật gọi là “*pháp hỷ sung mãn*”.**

Người thế gian thích nghe gạt, không thích nghe khuyên. Người xưa nói: “*Lời chân thật không hoa mỹ, lời hoa mỹ không chân thật*”. Tu học Phật pháp cốt để khắc chế 16 phiền não tập khí của mình gồm “*tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, năm dục sáu trần, tham sân si mạn*” và cũng còn phải kiểm soát được “*thất tình*” (*hỉ, nộ, ái, ó, lạc, dục*). Tu hành phải điều phục được tập khí phiền não mới chân thật là tu hành. Chúng ta không đối trị 16 tập khí này mà ngày ngày tiếp cận Phật pháp chỉ để vui giả tạo. Vì chỉ vui giả tạo cho nên khi vô thường đến, khi bệnh khổ đến, khi khó khăn đến, chúng ta không biết cách đối trị.

Hòa thượng nói: “*Vai trò ngày nay bị đảo lộn. Người học Phật thì không chân thật tu hành, không khắc chế bản thân. Người giảng pháp thì chỉ nói để vừa lòng người*”. Nếu không học Phật với mục đích điều phục tập khí phiền não của chính mình thì không nên học. “*Bổn*” là “*ban đầu*”, “*Sư*” là “*Thầy*”. “*Bổn sư*” là Thầy dạy nguyên lý nguyên tắc, ví dụ nguyên lý muốn có tiền tài thì phải bỏ thí tiền tài. Chúng ta đừng coi Phật là một vị Thần ban phước giáng họa, phù hộ độ trì. Phật bằng chất liệu xi măng, composit chỉ là biểu pháp. Người xưa nói: “*Bồ Tát bằng đất qua sông còn khó giữ được mình*”. Trong ngôi chùa nọ, có bức tượng Phật bị cháy vì hỏa hoạn. **Chúng ta phải thực sự khơi dạy được Phật tánh chân thật trong mỗi chúng ta.**

Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: “*Trên bước đường giải thoát, ta chỉ là kẻ dẫn đường. Đến được hay không thì các con phải tự đi*”. Chúng ta cứ ỷ lại, nương nhờ, cuối cùng khi lâm chung đến, đầu óc mù mờ không có chốn để nương về, bám víu được cái phao nào thì bám theo cái phao đó.

Hòa thượng đã làm ra biểu pháp. Ngài thông tông thông giáo. Ngài giảng tất cả các tôn giáo như Nho giáo, Đạo giáo, Phật giáo, Kinh Koran, Kinh Tân Ước... nhưng Ngài chỉ chuyên tu chuyên hoằng Tịnh Độ, **“một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**. Người xưa nói: **“Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh”**. Vậy thì mới có được thành tựu.

Trong **“Kinh Đại Tập”**, Phật nói:

- **Thời kỳ Chánh Pháp, giới luật thành tựu.** Sau khi Phật diệt độ một nghìn năm là thời kỳ Chánh Pháp. Tăng chúng chỉ cần chăm chỉ học giới, giữ giới, không được phạm giới, không được phá giới thì có thể chứng quả.
- **Thời kỳ Tượng Pháp, Thiền Định thành tựu.** Thời kỳ Tượng Pháp là một nghìn năm lần thứ hai sau khi Phật diệt độ, sau một nghìn năm thứ nhất cho đến hai nghìn năm. Phật Pháp truyền đến Trung Quốc đúng vào thời kỳ Tượng Pháp, vì thế Thiền ở Trung Quốc vô cùng phổ biến. Đạo lý là chỗ này.
- **Thời kỳ Mạt Pháp, Tịnh Độ thành tựu.** Thời kỳ Mạt Pháp chính là sau khi Phật diệt độ hai nghìn năm trở đi, Mạt Pháp đến một vạn năm. Phật diệt độ tính đến nay là hơn hai nghìn năm trăm năm rồi, vậy là chúng ta đang trong thời kỳ Mạt Pháp.

Một vị Thầy ở Tô Đình Phước Hậu đã dày công biên soạn một cuốn sách tên là **“Tin Phật”**. Cuốn sách ấy có ghi: **“Trong “Đại Tạng Kinh”, có 200 bộ Kinh nhắc đến Tịnh Độ”**. Nhiều đời Tổ sư đã tu hành thành tựu nhờ Tịnh Độ. Thời Mạt Pháp, có người không biết chữ, niệm Phật vãng sanh kim cang bất hoại. Hòa thượng Hải Hiền đã làm ra biểu pháp tu hành thành tựu đại viên mãn. Ngài không biết chữ, niệm Phật vãng sanh lưu lại toàn thân xá lợi. Lúc còn sanh tiền, Hòa thượng Hải Hiền đã nói một câu bất hủ: **“Người ta hộ niệm cho mình không chắc”**. Ý của Ngài là phải chính mình niệm Phật. Trong đêm tối, khi mọi người đang an giấc, ngài lay Phật xong tự tại vãng sanh. Nhiều người ỷ lại, nương nhờ, chỉ chờ khi lâm chung có người đến trợ duyên cho mình. Họ không cẩn thận đối với sanh tử, họ không cẩn thận trong đời nhân xử thế.

Trong tám vạn bốn ngàn pháp môn, Phật tùy thuận theo căn tánh khác nhau của chúng sanh để giảng pháp. Có người cho rằng **“Kinh Đại Thừa”, “Kinh Hoa Nghiêm”, “Kinh Vô Lượng Thọ”** là ma nói. Hòa thượng nói: **“Con ma nào nói được “Kinh Hoa Nghiêm” thì con ma đó cũng là Phật”**. Người nào rảnh, có trình độ thì hãy nghe bộ **“Hoa Nghiêm Áo Chi”** để biết cảnh giới Hoa Nghiêm rộng sâu như thế nào. Họ không nghe được, họ không hiểu được thì cứ gán cho đó là ma. Họ làm không được nên cho đó là giả. Bác Hồ nói **“chí công vô tư”**, cả nói là làm đều thiết thực. Người ta làm không được nên cũng cho đó là giả. Họ chí công nhưng không vô tư, họ làm cho bá đồ của họ, cho gia đình của họ, cho đoàn thể của họ chứ không phải cho chúng sanh khắp các tầng không gian.

Trong **“Tứ Hoàng Thệ Nguyện”**:

“Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”:

“**Pháp môn vô biên thế nguyện học**”: Trước tiên, chúng ta chỉ chuyên tu thâm học một pháp môn Tịnh Độ để đối trị phiền não tập khí thì mới khởi tác dụng.

Nhà Phật nói: “**Học mà không hành thì tăng trưởng vô minh**”. Người ta chạy theo học pháp này, tu pháp kia, báo danh với Phật. Có người đã từng cung kính kính với Thầy, sau đó tu học xem tạp, quy y đến năm lần mà vẫn hỏi Thầy xem có nên quy y thêm lần nữa không. Người đó bị con trai đánh và đuổi đi. Nếu chúng ta vẫn để cho phiền não tập khí khởi tác dụng thì cả đời tu hành không có thành tựu. Chúng ta phải giảm bớt 16 tập khí thì đó mới là thành tựu.

Chúng ta làm nhà giáo thì chỉ chuyên tâm làm nhà giáo. Nếu chúng ta giỏi thì làm quản lý, nếu giỏi hơn nữa thì làm lãnh đạo trường, nếu giỏi hơn nữa thì làm lãnh đạo hệ thống. Đó là “**Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh**”. Mười mấy năm nay Thầy chỉ học một pháp môn Tịnh Độ. Tủ sách của Thầy chỉ có sách của 3 vị Thầy là sách của Tổ Ấn Quang, sách của Ngài Lý Bình Nam và sách của Hòa thượng Tịnh Không. Sư Bà mất cách đây khoảng tám năm. Ngày xưa Sư Bà tặng Thầy bộ “**Đại Tạng**” 120 quyển sách, bộ “**Đại Bát Nhã**”. Thầy tặng cho Tổ Đình Phước Hậu. Kinh sách Thầy nhiều vô số kể, nhưng Thầy đều mang đi tặng, chỉ giữ lại sách của 3 vị Thầy truyền thừa.

Ngài Lý Bình Nam có hơn 300.000 học trò, trong đó có Hòa thượng Tịnh Không. Ngài Lý Bình Nam biết rõ trước đó Hòa thượng Tịnh Không đã theo học Ngài Chương Gia Đại sư và đã theo học Giáo sư Phương Đông Mỹ. Ngài Chương Gia Đại sư là Tổ sư Mật Tông. Giáo sư Phương Đông Mỹ đã từng dạy Tổng thống. Vậy mà khi Hòa thượng đến thỉnh giáo Ngài Lý Bình Nam để xin theo học, Ngài Lý Bình Nam yêu cầu Hòa thượng phải tuân thủ 3 điều kiện:

1. Ông phải xả bỏ hết tất cả những gì mà trước đây ông đã học.
2. Ông không được tự ý xem Kinh sách. Ông muốn xem bất kỳ Kinh sách nào thì phải hỏi ý kiến tôi.
3. Ông chỉ được nghe một mình tôi, không được nghe lời người thứ hai.

Hòa Thượng đã suy nghĩ và chấp nhận. Chỉ sau 3 tháng, Hòa thượng đã có thành tựu. Hòa thượng gom nhiếp 6 căn, tâm định lại. Ban đầu, Hòa thượng phát nguyện theo Thầy học 5 năm, nhưng sau đó Hòa Thượng phát nguyện theo Thầy học thêm 5 năm nữa là 10 năm. Sau 10 năm thì Ngài tâm không chướng ngại, đó là “**nhất môn thâm nhập**”. Có người nào trên thế gian này ba - bốn chục năm không động đến tiền, không nắm tiền mà vẫn sống bình thường như Ngài không?

Mấy hôm nay, Thầy phát tâm ủng hộ mua 4 tấn khoai để ủng hộ người nông dân. Thầy chuyển tiền cho vị Thầy chùa để nhờ Thầy chùa xử lý. Nhiều người chuyển tiền vào tài khoản mà không ghi tên tuổi nên Thầy không biết là tiền của ai. Thầy được báo cáo thì biết vậy. Các chú tự làm việc và báo cáo với Thầy, ví dụ: “**Hôm nay con phóng sinh 2000 con chim, hôm nay con phát gạo**”. Khi cần làm việc gì, Thầy lại bảo các chú đi làm, chính Thầy không xuất hiện. Ở Vĩnh Long phóng sanh liên tục, chỉ có mấy chú thực hiện việc này. Đó là Thầy học theo Hòa

thượng Tịnh Không. **Phật dạy chúng ta bố thí Tam Luân Không Tịch. Người bố thí, người nhận bố thí, vật bố thí, chúng ta đều không thấy. Hòa thượng dạy bố thí Ba La Mật chính là bố thí Đáo Bỉ Ngạn.**

Hòa thượng dạy: *“Người học Phật pháp được nhiều năm rồi mà một câu cũng không biết nói, nhưng đích thực là người mềm mại, gàn gỏi, phiền não rất ít thì đây mới chân thật là người học Phật. Họ đích thực vì vượt ra ngoài tam giới, vượt ra ngoài vòng sanh tử mà học. Người nói như cái máy mp3 nhưng phiền não tập khí còn nguyên y như cũ thì tuy học Phật nhiều năm nhưng có ích lợi gì? Phiền não tập khí được điều phục rồi thì mới hành trì được. Niệm Phật trong sự tán loạn thì làm sao niệm Phật “nhất tâm bất loạn”! Cho nên nếu không thể khắc chế phiền não thì tu hành không có thành tựu. Bước đầu tiên là phải khắc chế được phiền não tập khí của chính mình”.*

Chúng ta không có cách nào hơn là phải *“nhất môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”*. Trong khi việc quan trọng là khắc chế tập khí của mình thì họ lại không làm. Người tu Thiên, tu Mật lại đả phá người tu Tịnh Độ. Người tu Đại Thừa đả phá người tu Tiểu Thừa. Người tu Tiểu Thừa đả phá người tu Đại Thừa.

Khi vô thường đến, người tu Thiên cứ giữ tâm tĩnh lặng an trú mà ra đi. Người tu Tịnh Độ cứ giữ câu niệm Phật mà ra đi. Như vậy thì mới có thể thiện chung, chết mềm mại. Chúng ta chọn được đúng chánh pháp thì cứ một pháp mà tu học, không thay đổi. Đến lúc ta đã lớn tuổi, già rồi mà còn chưa chọn được cho mình một pháp thì tâm dao động, bất an.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!